

ΟΡΙΖΩΝ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ - ΝΙΚΗΣ 33 - ΑΘΗΝΑΙ

1967

ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ **ΟΡΙΖΩΝ** ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΙΚΟΣΙ ΔΥΟ ΣΥΝΘΕΣΕΩΝ ΣΕ ΛΑΔΙ ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ Θ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ. Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ GALERIE ΚΑΙ Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΘΑ ΘΕΩΡΗΣΟΥΝ ΤΙΜΗ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΑΣ ΣΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ, ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ, 23 ΜΑΪΟΥ, ΩΡΑ 8 Μ. Μ.

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΣ: 23 ΜΑΪΟΥ - 11 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΑΝΟΙΚΤΗ: 10 - 2 & 6 - 9 Μ.Μ.

INVITATION

LA GALERIE **HORIZON** OUVRE SES PORTES EN PRESENTANT VINGT - DEUX COMPOSITIONS A L' HUILE DU PEINTRE TH. MARKELOS. LA DIRECTION ET LE PEINTRE VOUS SERAIENT TRES OBLIGES SI VOUS VOULIEZ BIEN HONORER DE VOTRE PRESENCE L' INAUGURATION, QUI AURA LIEU MARDI, 23 MAI, A 20 h.

DURÉE D' EXPOSITION: 23 MAI - 11 JUIN 1967

OUVERTE: 10 - 2 & 6 - 9 P.M.

ANAMNΗΣΗ IV

Ο ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ

Ο ζωγράφος Θεόδωρος Μάρκελλος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1925. Πήρε το δίπλωμά του της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών με πέντε τιμητικές διακρίσεις το 1952. Φοίτησε με υποτροφία από το 1954 - 1956 στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών του San Fernando της Μαδρίτης και από το 1960 - 1962, στο Παρίσι, επίσης με υποτροφία, στην Ecole Nat. Sup. des Beaux-Arts. Από το 1963 ζει στην Αθήνα. Έργα του βρίσκονται σε συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

ΟΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

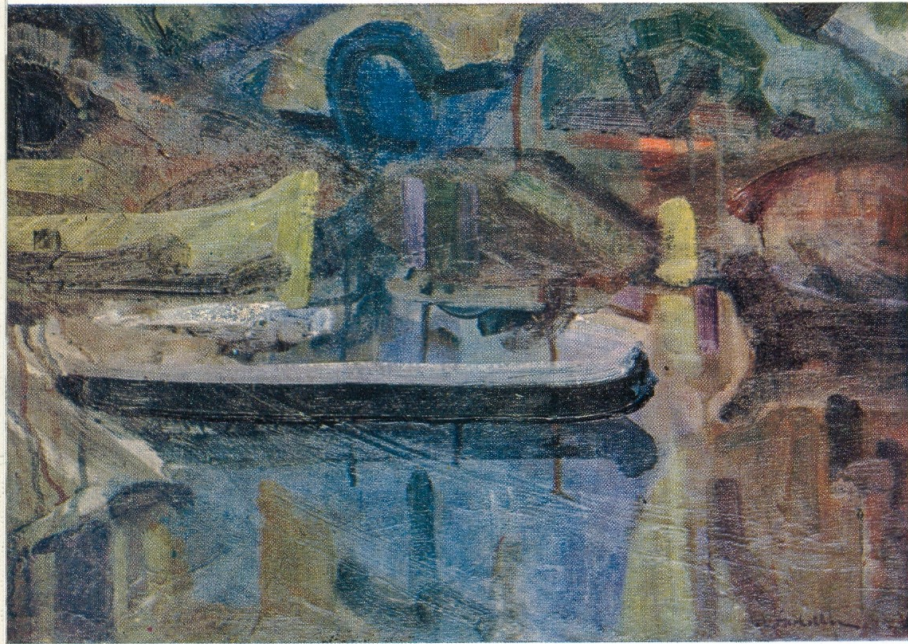
1952 Πανελλήνιος Έκθεσις Ελλήνων Θαλασσογράφων.—
1955 «Τρεῖς Έλληνες ζωγράφοι στην Ισπανία» Galerie «Toisson» (Μαδρίτη). — 1956 Ατομική έκθεσις Galerie «Centro Asturiano» (Μαδρίτη) — Salon d'automne (Μαδρίτη).—Διεθνής έκθεσις Βυζαντινής τέχνης (Μαδρίτη). — 1957 Πανελλήνιος Έκθεσις—Ομαδική έκθεσις ἐπὶ τοῦ ὑπερωκεανείου Ὀλύμπια—Salon d'automne (Μαδρίτη).—1958 Ατομική έκθεσις «Παρνασσός» Αθῆναι. — 1959 Διεθνής Έκθεσις Βιέννης. — 1960 Πανελλήνιος Έκθεσις. — 1962 Έλληνες ζωγράφοι καὶ γλύπτες τοῦ Παρισιοῦ «Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης» (Παρίσι). — 1963 Πανελλήνιος Έκθεσις — Ομαδική έκθεσις galerie «Ζυγός» (Αθῆναι) Ατομική έκθεσις Galerie d'arte «Spinetti» Φλωρεντία. Συμμετοχή στην κρατική Ιταλική έκθεση Premio Mugello (ἀργυρὸ μετάλλιο). — 1965 Πανελλήνιος Έκθεσις.— 1966 Έκθεσις πτυχιούχων Ανωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν (Αθῆναι) — Quadriennale d'Europa (Ρώμη).

ΤΑ ΕΡΓΑ : ΕΙΚΟΣΙ ΔΥΟ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΣΕ ΛΑΔΙ

1. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΜΕ ΓΥΜΝΟ 228X164. 2. ΑΝΑΜΝΗΣΗ I 81X65. 3. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ I 228X164. 4. ΜΟΡΦΗ 81X60. 5. ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ I 130X97. 6. ΠΟΛΙΤΕΙΑ I 228X164. 7. ΑΝΑΜΝΗΣΗ II 81X65. 8. ΝΥΧΤΕΡΙΝΟ I 116X89. 9. ΜΗΧΑΝΟΣΤΑΣΙΟ 110X81. 10. ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ II 195X130. 11. ΠΟΛΙΤΕΙΑ II 116X81. 12. ΝΥΧΤΕΡΙΝΟ II 73X50. 13. ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ 90X60. 14. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ I 150X100. 15. ΓΕΓΟΝΟΣ 146X97. 16. ΑΝΑΜΝΗΣΗ III 81X65. 17. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΧΗ II 116X81. 18. ΑΝΑΜΝΗΣΗ IV 41X33. 19. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ 228X164. 20. ΕΦΙΑΛΤΗΣ 195X130. 21. ΚΑΝΑΛΙ 50X35. 22. ΠΕΡΙΟΧΗ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ III 130X97.

LES OEUVRES : VINGT-DEUX COMPOSITIONS A L'HUILE

1. INTERIEUR AVEC NU 228X164. 2. SOUVENIR I 81X65. 3. ENDROIT INDUSTRIEL I 228X164. 4. FIGURE 81X60. 5. ENDROIT DE CHEMINS-DE FER I 130X97. 6. VILLE I 228X164. 7. SOUVENIR II 81X65. 8. NOCTURNE I 116X89. 9. USINE 110X81. 10. ENDROIT DE CHEMINS-DE FER II 195X130. 11. VILLE II 116X81. 12. NOCTURNE II 73X50. 13. ENDROIT ARCHEOLOGIQUE 90X60. 14. INTERIEUR I 150X100. 15. UN FAIT 146X97. 16. SOUVENIR III 81X65. 17. ENDROIT INDUSTRIEL II 116X81. 18. SOUVENIR IV 41X33. 19. INTERIEUR 228X164. 20. EPHALTE 195X130. 21. CANAL 50X35. 22. ENDROIT DE CHEMINS-DE FER III 130X97.

KANAAI

NYXTEPINO II

Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ

ΤΟΥ ΤΕΧΝΟΚΡΙΤΙΚΟΥ ΝΙΚΟΥ ΑΔΕΞΙΟΥ

Τὰ ἔργα ποὺ ἐκθέτει ὁ Μάρκελλος δὲν εἶναι μιὰ μεμονωμένη καὶ συμπτωματικὴ καλλιτεχνικὴ πράξις ποὺ προέρχεται ἀπὸ τυχαῖες «μεταμορφώσεις» καὶ μοντέρνες «εὐθυγραμμίσεις», τόσο συνηθισμένες στὶς μέρες μας. Τὸ συμπυκνωμένο ἀποτέλεσμα τῆς συνεχοῦς πορείας του, εἶναι ἀπόρροια πολὺχρονης καὶ ἐπίπονης διακονίας του στὶς πλαστικὲς τέχνες, ποὺ ἀπέβλεπε στὴν ἀρίωσις τῶν ἐκφραστικῶν του μέσων καὶ τῆς ἐπικοινωνίας του μὲ τίς σημαντικώτερες φάσεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς τέχνης.

Ξεκινώντας ἀπὸ τὴ μελέτη τῶν μεγάλων μουσειακῶν (Γκρέκο, Βελάσκουεθ, Γκόγια κ.τ.λ.) διέδραμε ὅλο τὸν ἱστορικὸ κύκλο τῆς Εὐρωπαϊκῆς τέχνης γιὰ νὰ φτάσῃ στοὺς πύθ ἰσχυροὺς αἰσθητικοὺς προβληματισμούς. Ἐξοικειωμένος στὴ διεισδυτικὴ μελέτη τῆς παράδοσης καὶ στὴν προσπάθεια γιὰ τὴν ἐρμηνεία τῶν ἐκάστοτε αἰσθητικῶν φαινομένων τῆς Δυτικῆς τέχνης, προσδιόρισε καὶ τὸ δικό του ψυχικὸ περίγραμμα, τὴ ζωγραφικὴ του φυσιογνωμία στὰ βασικὰ της στοιχεῖα καὶ τοποθετήθηκε ὑπεύθυνα στὸ χῶρο τῆς εἰκαστικῆς ὁμιλίας.

Στὸ σημερινὸ ἔργο του περιέχονται οἱ συμπυκνωμένες ἀντιλήψεις του πάνω στὶς τέχνες καὶ οἱ στόχοι ποὺ ἔχει ἐπιλέξει γιὰ τὴν ἀτομικὴ του παρουσίασις. Μποροῦμε ἐπομένως ἀπ' αὐτό, νὰ ἐπισημάνωμε τὰ πύθ βασικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς τέχνης του, ὅπως τὴν ἀνεξίτηρησιεία του ἀπέναντι στὶς ποικιλόνομες σχολὰς καὶ τάσεις. Τίποτε δὲν ἀποποιεῖται ἀπ' τὴν ὀποιαδήποτε ἐκφραστικὴ ἐμπειρία καὶ σὲ καμμιά δογματικὴ προσκόλλησις δὲν ὑποδουλώνεται. Ἀνθολογεῖ καὶ ἀπὸ τὴν παραστατικὴ καὶ ἀπὸ τὴν ἀφηρημένη τέχνη τὸ κάθε χρήσιμο καὶ ἀφομοιώσιμο στοιχεῖο ποὺ ἐντάσσεται ὀργανικὰ στὶς δικές του διαθέσεις.

Ἐπίσης, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸ ἔργο του, ὁ Μάρκελλος δὲν πιστεύει πῶς οἱ σκοποὶ τῆς σύγχρονης τέχνης μποροῦν νὰ περιοριστοῦν στὴ θεματογραφικὴ ἐξιστῶρησις τοῦ ἀντικειμενικῶν

ύπαρκτοῦ, ὅσο κι' ἂν ἔχη προσλάβει συμβολικὸ χαρακτήρα, χωρὶς νὰ διακόπτῃ τὴν ἐπαφὴ του μὲ τὸ φυσικὸ περιβάλλον. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ἀρνεῖται νὰ προσχωρήσῃ στὴν ἀνεικονικὴ καὶ ἀκραία ἀφαίρεση ποὺ μπορεῖ νὰ ὀδηγήσῃ στὴ χάωδη μόνωση τῶν ὑποκειμενικῶν φαντασιώσεων.

Γι' αὐτὸν ἡ ἐξωτερικὴ πραγματικότητᾶ χρησιμεύει σὰν ἀρχικὸς ἐρεθισμὸς, περισσότερο μίᾶ πρόκληση αἰσθήματος ποὺ κινητοποιεῖ τὴ δημιουργία του. Εἶναι δηλαδὴ ἐλεύθερος παραστατικὸς ποὺ πολλὰς φορὲς πλησιάζει τὰ σύνορα τοῦ ἀφηρημένου, ποὺ δὲν ἴστορεῖ ἐντυπώσεις, ἀλλὰ καταγράφει τὶς ψυχικὲς του καταστάσεις.

Κυρίως καταγράφει τὶς πίνες ποὺ βαραίνουν τὸ σημερινὸ κόσμο, τὴν ἐφιαλτικὴ ζωὴ τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων βυθισμένῃ στὴν κατάθλιψη καὶ τὴν ἐξουθένωση τῆς σκοτεινῆς καθημερινότητος.

Ὅπως ἀναφέραμε, κάποιες ἀσαφεῖς καὶ παραλλαγμένες ὑπόνοιες τῆς πραγματικότητος - κάποιοι σταθμοὶ σιδηροδρόμων, βιομηχανικοὶ χώροι, νυκτερινὲς κατόψεις πολιτειῶν, κάποιες μορφές, δίνουν τὴν ἀφορμὴ νὰ ἐκφρασθῇ ὁ μόχθος καὶ ἡ διαλυτικὴ μοναξιά τῶν ταπεινῶν καὶ καταφρονεμένων.

Καὶ χρωματικὰ καὶ σχηματικὰ οἱ συνθέσεις τοῦ Μάρκελλου διανοίγουν ἕνα χῶρο ἐρέβους ποὺ τὸν διατρέχει τὸ βᾶρος μιᾶς ἀδυσώπητης μοίρας γιὰ τοὺς ἀπόκληρους τῆς ζωῆς κι' ἴσως αὐτὸ νὰ πιστοποιῇ τὸ βαθύτερο χαρακτήρα τοῦ καλλιτέχνη - ἡ συμπῶνια κι' ἡ συμπαράσταση γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ὁ φόβος κι' ἡ ἀγωνία γιὰ τὴν τύχη του καὶ ἡ ἀνάγκη νὰ θέσωμε τὴν εὐαισθησία μας στὴν ὑπηρεσία του, νὰ φωτίσωμε μὲ τὴν ἀγάπῃ μας τὴν ὑπαρξή του.

Μ' αὐτὴ, τὴ ζεστὴ ἀνθρωπιὰ, μ' αὐτοὺς τοὺς στόχους, ἡ τέχνη τοῦ Μάρκελλου, γίνεται ἐκφραστὴς τῆς ταραχμῆνης ἐποχῆς μας καὶ τῶν βιωμάτων τοῦ τόπου μας.

Le peintre Théodore Markellos est né à Athènes le 1925. En 1952 il a obtenu le diplôme de l'École Sup. des Beaux-Arts d'Athènes, cinq distinctions honorifiques. Comme boursier, il a fait des études à l'École Nat. Sup. des Beaux-Arts de San. Fernando à Madrid de 1954 à 1956 et à Paris, également comme boursier, à l'École Nat. Sup. des Beaux-Arts de 1960-1962. Depuis 1963 il vit à Athènes. Ses œuvres d'artiste se trouvent en plusieurs collections en Grèce et à l'étranger.

SES EXPOSITIONS

1952 Exposition Panhellénique. Exposition de marinistes grecs.—1955 «Trois peintres Grecs en Espagne-Galerie «Trois-son» Madrid.—1956 Exposition personnelle à la galerie «Centro Asturiano» Madrid. Salon d'Automne. Madrid. Exposition Internationale de l'Art Byzantin. Madrid.—1957 Exposition Panhellénique. Exposition de groupe sur le paquebot Olympia. Salon d'Automne Madrid.—1958 Exposition personnelle à «Parnassos» Athènes.—1959 Exposition internationale de Vienne.—1960 Exposition Panhellénique.—1962 Peintres et sculpteurs grecs de Paris, Musée d'Art Moderne.—1963 Exposition Panhellénique. Exposition de groupe galerie «Zygos» Athènes. Exposition personnelle à la galerie d'arte «Spinetti» Florence. Exposition organisée par l'État Italien «Premio Mougelo», médaille d'argent.—1965 Exposition Panhellénique.—1966 Exposition des artistes diplômés des Beaux-Arts. Quadriennale d'Europa Rome.

LE PEINTRE MARKELLOS

Les œuvres qu'expose Markellos ne sont pas d'une action artistique isolée et symptomatique qui vient de «métamorphoses» éventuelles et de «alignements» modernes, chose qui est si courante à nos jours. Le résultat condensé de sa marche continue, qui visait au perfectionnement de son style expressif, est l'effet de son long et pénible service aux arts plastiques et de sa communication avec les phases les plus importantes de l'art européen:

Partant de l'étude des grands peintres des musées (Greco, Velasquez, Goya), il a parcouru tout le cercle historique de l'art occidental pour arriver aux problématiques esthétiques les plus contemporaines.

Familiarisé à l'étude pénétrante de la tradition et dans son effort pour l'interprétation à chaque instant des phénomènes esthétiques de l'art occidental, il a aussi désigné la circonscription de son âme, sa physionomie de peintre sur ses éléments principaux et il s'est placé sous sa responsabilité dans l'espace de la parole conjecturale. Son œuvre d'aujourd'hui contient ses conceptions condensées vis-à-vis de l'art et les buts qu'il a choisis pour sa présentation personnelle.

On peut donc y signaler les points caractéristiques de son art, telle que sa tolérance vis-à-vis des diverses écoles et tendances. Il ne refuse rien de l'expérience expressive quelconque et il ne s'assujettit à aucun attachement dogmatique. Il choisit de l'art représentatif et en même temps de l'art abstrait, chaque élément utile et assimilable qui s'affilie organiquement à ses propres dispositions. On peut aussi ajouter et cela vient de son œuvre, que Markellos ne croit pas que les buts de l'art contemporain puissent se limiter dans la narration des thèmes d'un réel qui existe objectivement, malgré le caractère symbolique qu'il a pris, sans interrompre son contact avec l'environnement naturel. De même, il renonce à adhérer à la soustraction abstraite et extrême qui peut conduire à la solitude chaotique des fantômes subjectifs. Pour lui, la réalité extérieure sert comme une excitation primitive ou plutôt comme la provocation d'un sentiment qui donne le mouvement à sa création. C'est-à-dire, il est libre représentatif qui rapproche souvent les limites de l'abstrait, qui ne raconte pas d'impressions mais qui enregistre la situation de son âme.

Il enregistre surtout les amertumes qui alourdissent sur le monde d'aujourd'hui, la pléine de cauchemars vie de gens, enfoncée dans l'oppression et l'épuisement de la routine.

Comme nous l'avons déjà dit, quelques vagues et changées pensées sur la réalité, quelques gares, des endroits industriels, des plans nocturnes de villes, quelques figures lui permettent d'exprimer la fatigue et la solitude dissolutive des humbles et dédaignés. Quant à la couleur et à la forme, les compositions de Markellos ouvrent un endroit d'ère qui est parcouru par le poids d'un destin inexorable sur les déshérités de la vie, et peut-être que c'est ça qui désigne le caractère le plus profond de l'artiste, c'est-à-dire la compassion et l'assistance pour le prochain, la crainte et l'angoisse pour l'avenir. Il nous indique que chacun de nous doit mettre sa sensibilité au service du prochain, que nous éclairions par notre amour son existence.

Plein d'un chaud humanisme et en visant les buts ci-dessus, l'art de Markellos devient l'expression de notre époque bouleversée et de l'état d'esprit des gens de notre société.

NICOS ALEXIOU, critique d'art

Θ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ, ΟΙΚΙΑ ΒΗΛΑΡΑ 4, ΤΗΛ. 527.643 - ΑΘΗΝΑΙ

ΚΛΙΣΕ : ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΟΥ, ΧΡΥΣΟΣΠΗΝΑΛΙΩΤΙΣΣΗΣ 7 - ΤΗΛ. 235.490

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ : ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ - ΛΕΟΝΑΤΟΥ 3 - ΤΗΛ. 524.236

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ : ΝΙΚΟΣ ΠΗΓΑΛΑΣ - ΣΤΟΑ ΠΑΠΟΥ 9 - ΤΗΛ. 316.657

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ : ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ - ΝΙΚΗΣ 33

